

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρὰ

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σῶτερ ὁ ἀληθὴς γλυκασμός, ὁ τὰ πικρότατα Μερρᾶς πάλαι ὕδατα, γλυκάνας, τυποῦντι τότε, ξύλω τοῦ θείου Σταυροῦ, ἀπλωθεὶς ἐν τούτῳ, ὡς εὐδόκησας, χολῆς ἀπεγεύσω δέ, τὴν πλευρὰν ἐκκεντούμενος, ἐξ ἧς τῷ Κόσμῳ, ὕδωρ βρύεις ἀφέσεως, εἰς ἀνάπλασιν, τοῦ βροτείου φυράματος· ὅθεν δοξολογοῦμέν σου, τὴν ἄφατον δύναμιν, καὶ δυσωποῦμεν. Παράσχου, ἡμῖν τὸν φόβον σου Κύριε, καιρῷ τῆς Νηστείας, καὶ συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ μέγα ἔλεος.

Λόγε ὁ ἀπλωθεὶς ἐν σταυρῷ, ἐπισυνάγων τὰ μακρὰν διεστῶτά σου, ὑψώσας τὸν λογισμόν μου, ἀπὸ κοπρίας παθῶν, ἀρεταῖς παντοίαις, καταπλούτισον, διδοὺς τῇ καρδίᾳ μου, τὸν ἀγνότατον φόβον σου, καὶ τῇ ψυχῇ μου, τὴν τελείαν ἀγάπησιν, τῆς πρὸς σάρκα με, ἀγαπήσεως τέμνουσαν, ὅπως δι' ἐγκρατείας σοι, εὐχῆς καὶ δεήσεως, ἐν ταῖς παρούσαις ἡμέραις, εὐαρεστήσω καὶ βλέσω σου, φαιδρῶς τὴν ἡμέραν, τῆς Ἐγέρσεως λαμβάνων, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον Προσόμιον
Ποίημα Θεοδώρου Ἦχος α'
Νεφέλην σε φωτὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὴν τρίτην τῶν σεπτῶν, Νηστειῶν Ἑβδομάδα, Χριστὲ Λόγε περάσαντες, τὸ ξύλον τοῦ ζωφόρου Σταυροῦ σου, κατιδεῖν ἀξίωσον ἡμᾶς καὶ σεπτῶς προσκυνῆσαι, καὶ ἄδοντας ἀξίως, δοξάσαι τὸ κράτος σου, ὑμνῆσαι τὰ Πάθη σου, προφθάσαι τὴν ἔνδοξον καθαρῶς, καὶ ἀγίαν Ἀνάστασιν, τὸ Πάσχα τὸ μυστικόν, δι' οὗ Ἀδὰμ ἐπανήλθεν, εἰς τὸν Παράδεισον.

Καὶ τοῦ Μηναιίου, Προσόμοια γ'
Δόξα... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ' Ψαλμὸς νε'

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος.

Στίχ. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροὶ μου ὅλην τὴν ἡμέραν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Ζ', 11 - Η', 3)

Ἐγένετο ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει, ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ δευτέρου μηνός, ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐρράγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν. Καὶ ἐγένετο ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθε Νῶε, Σὴμ, Χάμ, Ἰάφεθ, οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε, καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος, καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ γῆς κατὰ γένος, καὶ πᾶν ὄρνεον πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ, εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ πάσης σαρκός, ἐν ᾧ ἔστι πνεῦμα ζωῆς. Καὶ τὰ εἰσπορευόμενα, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ πάσης σαρκός, εἰσῆλθε, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεός τῷ Νῶε, καὶ ἐκλείσει Κύριος ὁ Θεὸς τὴν κιβωτόν ἐξωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπληθύνθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτόν, καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπέφερετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος, τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά, ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. Πεντεκαίδεκα πῆγεις ὑπεράνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά. Καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων, καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς, καὶ πᾶν ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀπέθανε. Καὶ ἐξῆλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἔρπετῶν, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατελείφθη Νῶε μόνος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ἐν τῇ κιβωτῷ. Καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς, ἡμέρας ἑκατὸν πενήκοντα. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε, καὶ πάντων τῶν θηρίων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάντων τῶν πετεινῶν, καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ, καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ. Καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ, πορευόμενον

ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἠλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ, μετὰ ἑκατὸν πενήκοντα ἡμέρας.

Προκείμενον Ἦχος βαρὺς Ψαλμὸς νς'

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου.

Στίχ. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Γ', 1-22)

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί, οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου, οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει. Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ, χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουν. Διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων, ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμητῷ υἱὸς παράνομος. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄφρων. Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυται. Σοφὸς ἐν καρδίᾳ δέξεται ἐντολάς. Ὁ δὲ ἄστεγος χεῖλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται, ὃς πορεύεται ἀπλῶς, πορεύεται πεπορθῶς. Ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθήσεται, ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου, συνάγει ἀνδράσι λύπας. Ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρησίας εἰρηνοποιεῖ. Πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια. Μῖσος ἐγείρει νεῖκος, πάντα δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύψει φιλία. Ὅς ἐκ χειλέων προσφέρει σοφίαν, ῥάβδος τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον. Σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν, στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει συντριβή. Κτήσις πλουσίων, πόλις ὄχυρά, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν, πενία. Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν, ἀμαρτίας. Ὁδοῦς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεῖα, παιδεῖα δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται. Καλύπτουσιν ἔχθραν χεῖλη δίκαια, οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας, ἀφρονέστατοί εἰσιν. Ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἀμαρτίαν, φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσῃ. Ἄργυρος πεπωρωμένος γλῶσσα δικαίου, καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείπει. Χεῖλη δικαίων ἐπίστανται ὑψηλά, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, αὕτη πλουτίζει, καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.

Ἀπόστιχα

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β'

Ἡ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, κρεμασθεῖσα ζωὴ τῶν ἀπάντων, Χριστέ ὁ Θεός, ζωοποίησόν μου τὴν ψυχὴν, τεθανατωμένην τοῖς παραπτώμασι, καὶ μὴ παντελῶς ἀπολέσθαι, τὸ σὸν συγχωρήσεις πρόβατον, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ἀπεσκήρτησα γὰρ τῶν σῶν ἐντολῶν, καὶ τὸν τῆς ἀναμαρτησίας πλοῦτον, ὃν ἐδώρήσω μοι, διεσκόρπισα φιλαμαρτήμονι προαιρέσει, διεφθάρην τε, καὶ ἐβδελύχθην, ἐν τοῖς τῆς ἀσωτείας ἐπιτηδεύμασιν. Ἄλλ' ἀνακαίνισόν με, πρὸς μετάνοιαν ἐλκύσας, ὁ μόνος πολυέλεος. (Δίς)

Μαρτυρικὸν

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπο τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ, ἢ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον, ὃ ὀρῶ, μυστήριον Υἱέ μου, πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῷ τῆς βρώσεως ξύλῳ, πάλαι θανέντες βροτοὶ τῷ Σταυρῷ σου οἰκτίρμον, ἀνεζώωθημεν· οὗ τῇ δυνάμει Ἀγαθέ, ἡμᾶς ἐνίσχυσον, τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν, ἐν κατανύξει διελθεῖν, ποιοῦντας τὸ θέλημά σου, καὶ κατιδεῖν τὴν ἡμέραν, τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Ἐν Σταυρῷ σε ὀρῶσα, Χριστέ ἢ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ, λήστῶν κρεμάμενον, καὶ κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν σταυρῷ ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης, τὸ τῶν ἀνθρώπων ὁ θέλων, ζωῶσαι γένος ὡς εὐσπλαγχνος;

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος TO AKOYTE

Τὴν σάρκα καθαρθέντας, ὑπὸ τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐν προσευχαῖς ἐλλαμφθέντας, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Κύριε, τὸν τίμιον Σταυρόν σου καὶ σεπτόν, ἀξίωσον θεάσασθαι ἡμᾶς, καὶ ἐν φόβῳ προσκυνῆσαι, ἐν ὑμνωδίαις ἄδοντας καὶ λέγοντας· Δόξα τῷ ζωηφόρῳ σου Σταυρῷ, δόξα τῇ θείᾳ Λόγῃ σου· ὅθεν ἀνεζώωθημεν, μόνε φιλόνητο.

Δόξα... Τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἄρνα ἐπὶ ξύλου, ἡ Ἀμνάς θεωροῦσα, μετὰ ληστῶν μακρόθυμε, σταυρούμενόν σε Λόγε, καὶ λόγῃ ἐκκεντούμενον πλευράν, ἠλάλαζε βοῶσα μητρικῶς· Τί τὸ ξένον καὶ φρικῶδες, Ἰησοῦ μου μυστήριον, πῶς καλύπτῃ τάφῳ, ὁ ἀπερίγραπτος Θεός; ἄφραστον τὸ τελούμενον! μὴ με τὴν τεκοῦσαν μόνην ἐάσης, Υἱέ μου γλυκύτατε.

Ῥδὴ ε' Ἦχος πλ. α' Ὁ ἀναβαλλόμενος TO AKOYTE

Ἰασαί με Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι, τῷ μῶλωπί σου, τοὺς τῆς ψυχῆς μου, ἐκκαθάρας μῶλωπας, ὁ σαρκὶ τὰ πάθη, Χριστέ καταδεξάμενος.

Σὲ ὡς ἐθέασατο, σαρκὶ κρεμάμενον, Χριστέ ἐν ξύλῳ, τὸ φῶς εἰς σκότος, μετέβαλεν ἥλιος καὶ γῆ ἐσαλεύθη, καὶ πέτραι διερράγησαν.

Ἀκανθοφορήσασαν, καὶ χερσωθεῖσάν μου, ψυχὴν παντοίων, παθῶν ιδέαις, Κύριε καθάρισον, ὁ στεφθεῖς ἀκάνθας δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Θεοτοκίον

Νέον ἀπεκύησας ὡς βρέφος Πάναγνε, τὸν Πλαστουργόν μου, ὃν δυσωποῦσα, πεπαλαιωμένον με ἐν πολλῇ κακίᾳ, ἀνακαινίσει δέομαι.

Ἔτερον Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου Ἦχος α' Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες TO AKOYTE

Ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Κρανίου, Ἰουδαῖοί σε σταυρώσαντες Χριστέ, ἐκίνουν κεφαλὰς αὐτῶν, γελῶντες μυκτηρίζοντες· Σὺ δὲ ἠνέσχου, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιγράψας ὁ Πιλάτος, τρισσῶς τὸν ἕνα τῆς Τριάδος σε, ἐκὼν παθόντα ἐδήλου, ὑπὲρ τῆς πάντων σωτηρίας Χριστέ.

Δόξα...

Τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, τὸ τρισήλιον ὑμνήσωμεν πιστοί, φῶς τὸν Πατέρα σέβοντες, φῶς τὸν Υἱὸν δοξάζοντες, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα καταγγέλλοντες.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέραν, ὁ ἐκ σοῦ τεχθεῖς σε ἔδειξε Σεμνή· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι τρέμουσιν, ὡς Θεῷ ἀτενίσαι, σὺ ἀγκαλίζῃ ὡς Υἱόν σου Ἀγνή.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Ὁ Σταυρὸς ὁ Πάνσεπτος, ὁ σωτήριος τοῦ Κόσμου φυλακτήρ, φρούρησόν με νηστεύοντα, καὶ ἄξιον ἀνάδειξον, τῆς σῆς ἀχράντου προσκυνήσεως.

Ὁ Εἰρμὸς TO AKOYTE

«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Χριστέ ὁ Θεός, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, καὶ σταυρόν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκὶ σου ὑπομείναντα».

Ῥδὴ η' Σοὶ τῷ παντουργῷ TO AKOYTE

Ἦπλωσας σταυρῷ, τὰς σὰς Χριστέ παλάμας, χειρὸς τοῦ Προπάτορος, τὸ ἀκρατὲς ἀναιρῶν, ξύλῳ δὲ ξύλου ἰάσω τὴν κατάραν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ τῷ θελητῇ, τῆς σωτηρίας Λόγε, προσπίπτω, θελήματα τὰ πονηρότατα, παῦσον ἐν τάχει, ἐκ τῆς ἐμῆς

καρδίας, ὁ σταυρὸν καὶ πάθη, θελήσει ὑπομείνας.

Ἄσωτον ζώην, ῥερυπωμένον βίον, ποθήσας ἡμαύρωμαι, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, λάμπσον ἀκτῖνα, ἐπιστροφῆς μοι Λόγε, ὁ ἡλίου φέγγος, τῷ πάσχειν ἀμαυρώσας.

Θεοτοκίον

Παῦσον τῆς ἐμῆς, πολυωδύνου πᾶσαν, καρδίας τὴν κάκωσιν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, θραῦσον δαιμόνων, τὰ βέλη καὶ τὰ τόξα, τῶν ἐκπολεμούντων, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου.

Εἰρμὸς ἄλλος

Τὸν τοὺς ὑμολόγους [TO AKOYTE](#)

Τί σοι παθόντι προσενέγκωμεν, τῷ τῶν ἀπάντων Δεσπότη, ἡμεῖς οἱ τάλανες; δι' ἡμᾶς γὰρ σταυρὸν κατεδέξω Χριστέ, ὑμνοῦμεν τοῦ ὑπερμετρήτου, ἐλέους σου τὴν χάριν.

Ἐπὶ ξύλου ἐπαράτου Χριστέ, Ἰουδαῖοί σε κτείναντες φθόνῳ, οὐκ ἐλυμήναντο, τὸ τῆς δόξης σου κράτος παράνομοι· ὑπάρχεις γὰρ πάντων Δεσπότης, παθῶν ἐθελουσίως.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Τῆς ὑπερουσίου Θεότητος, τρία πρόσωπα σέβω, Πατέρα τὸν προάναρχον, τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τῆ φύσει, ἄτμητον οὐσίαν, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τὴν τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέραν, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἀγιόπρωτον, καὶ ἀμίαντον Κόρην, τοῦ πάντων Θεοῦ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τρισμακάριστε Σταυρε τοῦ Χριστοῦ, τὸ οὐρανόγραφον νίκος, ὁ ἐκ τῆς γῆς ἡμῖν ἐκβλαστήσας, τῆς σῆς προσκυνήσεως, ἀξίους δεῖξον ἡμᾶς πάντας, νηστεία καθαρθέντας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Ὁ Εἰρμὸς [TO AKOYTE](#)

«Τὸν τοὺς ὑμολόγους ἐν καμίνῳ, διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ῥδὴ θ'

Ἡσαΐα χόρευε [TO AKOYTE](#)

Τὴν λιθώδη πώρωσιν, τῆς ψυχῆς μου, εὐσπλαγγνε Σωτήρ, ἀπόπλυνον καὶ πηγὴν, δός μοι ἀγαθὴ, θείας κατανύξεως, ὁ ἐκ πλευρᾶς, βλύσας μοι ζωὴν, καὶ τὸ ἀνθρώπινον, ἀνελκύσας πρὸς σὲ Κύριε.

Ἐμαυτὸν ἀπέρριψα, εἰς τὰ βάθη, τῶν ἀμαρτιῶν, τὰ ὕψη καταλιπὼν, τὰ τῶν ἀρετῶν, ἀλλ' ἔλκυσον, σῶσόν με, ὁ ἀνελθὼν, ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὸ ἀνθρώπινον, ἀνελκύσας πρὸς σὲ Κύριε.

Γλυκασμὸς ὢν Κύριε, καὶ ἠδύτης, ὡς Δημιουργός, χολῆς ἐγεύσω Χριστέ, τὴν ἐξ ἡδονῆς, ὑπάρξασαν ἔκπτωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδάμ, σὺ ἐπανορθῶν· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, οἱ σωθέντες σου τοῖς πάθεσι.

Θεοτοκίον

Παναγία Δέσποινα, ἡ ἐλπίς μου καὶ καταφυγή, τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς, ἴασαι ψυχῆς, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, ἵνα κἀγὼ, χαίρων ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Εἰρμὸς ἄλλος

Σὲ ἦν περ εἶδε Μωϋσῆς [TO AKOYTE](#)

Σὲ ὄν οἱ ἄνομοι Χριστέ, περιέβαλον παικτῶς, πορφύραν καὶ στέφανον, ὡς Βασιλέα παίοντες, καλάμῳ τὴν κάραν σου σταυροῦντες φθόνῳ, καὶ χολὴν ποτίζοντες, ὕμνοις πάντες πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Σὲ ὄν περ ἡλῖος ἰδὼν, πεπονθότα ἐν σταυρῷ, τὸ φῶς ἐναπέκρυσσε, πάσης ὁμοῦ τῆς κτίσεως, Δεσπότη ταῖς ὕβρεσι συγκλονουμένης, καὶ σχιζομένων τῶν πετρῶν, ὕμνοις Χριστέ Σωτήρ μεγαλύνομεν.

Δόξα...

Φῶς, καὶ ζωὴ καὶ πανουργός, ἡ τρισήλιος Μονάς, Θεός τε καὶ Κύριος, φωτὶ ἐνὶ λαμπόμενος, τρισὶ συναστράπτων τοῖς χαρακτῆρσιν, ἐν μιᾷ Θεότητι, ταύτην πάντες πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Σὲ ἦν Δαυὶδ ὁ μελωδός, προεκήρυξε Σιών, ἐν ἧπερ κατώκησεν, ὁ Οὐρανοῖς ἀχώρητος, καὶ ἀνεδομήσατο, ἐκ τῆς σαρκός σου. Κόσμου ἰλαστήριον, ὕμνοις Μῆτερ ἀγνή μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Σοῦ τὸν σωτήριον Σταυρόν, τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν, ἀξίωσον Κύριε, δι' ἐγκρατείας τρέχοντας, προφθάσαι θεάσασθαι, καὶ προσκυνῆσαι, εἰς ἀγιασμόν ἡμῶν, ἵνα σε δι' αὐτοῦ μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἰρμὸς TO AKOYTE

«Σὲ ἦν περ εἶδε Μωϋσῆς, ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ κλίμακα ἔμψυχον, ἦν Ἰακώβ τεθέαται, καὶ πύλην οὐράνιον, δι' ἧς διῆλθε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὕμνοις Μῆτερ ἀγνήν μεγαλύνομεν».

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν
Ἰδιόμελον ᾠχὸς πλ. β'

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, ἀσωτία τὸν βίον κατηνάλωσα, τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς τῆς ἀμαρτίας μου συναπαχθεῖς, καὶ γλυκασμῶ ἔμπαθείας ἐνηδόμενος, τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσιν ὁμοιώθην, τῇ τῶν σωτηρίων ἐντολῶν παραβάσει. Ἄλλ' ὁ ἐπὶ σταυροῦ κρεμασθῆναι, δι' ἐμὲ εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός, μὴ ἀποκηρύξης με τῆς σῆς υἰοθεσίας, ἀλλ' ἐπιστρέφοντα δέξαι, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱόν, καὶ σῶσόν με. **(Δίς)**

Μαρτυρικὸν

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Μαρτύρων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἐορτάζει. Οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις, αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης TO AKOYTE

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνώδοῦσα ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὴν Τριθεκτὴν
Τροπάριον τῆς Προφητείας
ᾠχὸς πλ. δ'

Λόγω τὰ πάντα σὴ κατηρτίσω δυνάμει ὁ Θεός, καὶ εἰς τὸ εἶναι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήγαγες ἡμᾶς. Μὴ παραδόξης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀναμάρτητε Κύριε δεόμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Τὸ αὐτὸ

Προκείμενον ᾠχὸς πλ. β' Ψαλμὸς νζ'

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρίνατε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΙΓ', 2-13)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐπ' ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς, μὴ φοβεῖσθε, παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ, ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες. Ἐγὼ συντάσσομαι, καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς, γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμόν μου, χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες. Φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν, φωνὴ βασιλέων καὶ ἐθνῶν συνηγμένων. Κύριος Σαβαώθ ἐντέταλται ἔθνει ὄπλομάχῳ, ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ, Κύριος καὶ οἱ ὄπλομάχοι αὐτοῦ, καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. Ὁλολύζετε· ἐγγὺς γὰρ ἡμέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἦξει. Διὰ τοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει. Ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις, καὶ ὠδῖνες αὐτοῦς ἔξουσιν, ὡς γυναικὸς τικτούσης, καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἐκστήσονται, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν, ὡς φλόξ μεταβαλοῦσιν. Ἴδου γὰρ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται ἀνιάτος, θυμοῦ καὶ ὀργῆς, θεῖναι τὴν Οἰκουμένην ἔρημον, καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς. Οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὁ Ὁρίων, καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ, τὸ φῶς αὐτῶν οὐ δώσουσι, καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς. Καὶ ἐντελοῦμαι τῇ Οἰκουμένῃ ὅλη κακά, καὶ τοῖς ἀσεβέσι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, καὶ ἀπολωῶ ὕβριν ἀνόμων, καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω. Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐντιμοὶ μᾶλλον, ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον, καὶ ἄνθρωπος μᾶλλον ἐντιμὸς ἔσται, ἢ ὁ λίθος ὁ ἐκ σαπφείρου. Ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται, καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου Σαβαώθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Προκείμενον ᾠχὸς βαρὺς Ψαλμὸς νη'

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Στίχ. Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου τὸ ἔλεός μου.